

פרק יז - Psalm 17

א תִּפְלֶה לְדָוִד שְׁמֵעָה ד' | צֶדֶק הַקְּשִׁיבָה רְנָתִי הַאֲזִינָה תִּפְלְתִי בְּלֹא שִׁפְתַי
מִרְמָה:

1. A prayer of David. Hear, Adoniye, that which is right, be attentive to my cry; give ear to my prayer which is not from lips of deceit.

ב מִלִּפְנֵיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תִּחְזִינָה מִיֹּשְׁרִים:

2. From before you let my judgment come forth; let Your eyes behold [my] uprightness.

ג בְּחִנֹּת לִבִּי | פְּקֹדֹת לַיְלָה צָרַפְתָּנִי בַל־תִּמְצָא זְמוֹתַי בַּל־יַעֲבֹר־פִּי:

3. You have examined my heart, you have inspected it in the night, You have tested me and You did not find [what You sought]; my presumptuous thoughts will no longer pass my mouth.

ד לַפְּעֻלֹת אָדָם בְּדַבַּר שִׁפְתֶיךָ אֲנִי שָׁמַרְתִּי אַרְחוֹת פְּרִיץ:

4. That the deeds of man [may follow] the words of your lips, I have preserved [my soul] by avoiding the way of the lawbreakers.

ה תִּמְדָּךְ אֲשֶׁרִי בְּמַעַגְלוֹתֶיךָ בַּל־נִמוּטוּ פְּעָמַי:

5. Let my steps hold fast to Your paths so that my feet do not slip.

ו אֲנִי קָרָאתֶיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי קַל הִט־אָזְנוֹךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי:

6. I called out to you, for you will answer me, Almighty; incline Your ear to me, hear my speech.

ז הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך:

7. Set aside your kindness, to deliver those who take refuge [in You], from those who revolt against You, with your right hand.

ח שמרני כאישון בת-עין בצל כנפיד תסתירני:

8. Preserve me as the apple of the eye, in the shadow of your wings hide me.

ט מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקיפו עלי:

9. From the wicked who have devastated me; my soul's enemies surround me.

י חלבמו סגרו פיו דברו בגאות:

10. In their gross fat they are shut, with their mouth they spoke proudly.

יא אשרינו עתה סבבוני [סבבוננו] עיניהם ישיתו לנטות בארץ:

11. our [every] step they now surround us, they set their eyes to extend [their power] over the earth.

יב דמינו פאריה יכסוף לטרוף וכפיר ישב במסתרים:

12. He is like a lion eager to tear [his prey] into pieces and like a young lion who lurks in hiding.

יג קומה ד' קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבך:

13. Rise up, Adoniye, confront him, bring him to his knees; rescue my soul from the wicked [who act as] Your sword.

יד ממתים ידך | ד' ממתים מחלד חלקם בחיים וצפינך [וצפונך] תמלא בטנם
ישבעו בנים והניחו יתכם לעולליתם:

14. [Rather, I prefer being] from [among] those whose death is by Your hand, Adoniye, from men who die of old age, whose portion is eternal life, and with your hidden treasure You fill their stomach, who are satisfied with children, and leave their abundance to their offspring.

טו אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך:

15. As for me, in righteousness I will behold Your presence; I will be satisfied when I awake, with Your likeness.